

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.
IN NEDERLAND 50 Cts

Nr 8

32 KLEUR-BLADZIJDEN

PAS OP, DAN COOPER!

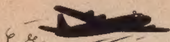
EEN GEHEIMZINNIG TUIG
VLIEGT OVER DE GROENE HEL...

DANGER

MIJNHEER MUS IN AFRIKA

door

BOB DE MOOR

Veiligheidsgordels omgespen a.u.b. Binnen enkele ogenblikken landen we.

Ginder is de vlieghaven. Eindelijk zal ik m'n vriend Bertje Pardaf weerzien. Het was echt vriendelijk van hem me uit te nodigen om een maand op zijn plantage in een van de wildste streken van Afrika door te brengen. Wie weet welke avonturen mij te wachten staan in die geheimzinnige, donkere oerwouden waar nooit een blanke de voet zette...

Tiens, ik zie Bertje niet. Hij zou mij nochtans opgewacht hebben.

BAMBALAAA!

Die goeie, ouwe Mus!... Wat ben ik blij je weer te zien!

Bertje!... Ik schrok me een ongeluk! Ik dacht dat een hele bende kannibalen me op de nek viel!

Kom, beste makker, neem plaats in mijn karretje. Binnen enkele uurtjes zijn we thuis.

Humm! Fijne wagen! De kolonialen lijden geen armoe!

Morgen laat ik je mijn plantage zien.

De volgende morgen...

...Hier moet ik even een zaakje bespreken met m'n ploegbaas.... Ondertussen kan jij een wandelingetje maken.

Wat een kleurenpracht! Wat een wirwar van planten en struiken! Hier houdt de beschaving op! 'k Zou niet gaarne in dit woud verloren lopen.

Ik keer nu maar terug. Bertje zal z'n zaak wel afgehandeld hebben.

Verdorie! Langs waar ben ik gekomen?... Hemel! Ik ben verdwaald!

HO!

Opgelet! Olifantenpad over 3 km.

KRRR-AK!

!

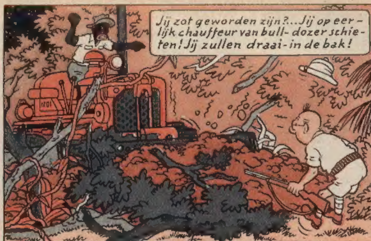
PANG

W-W-W-wat is d-d-dat? De bomen en struiken worden als rietstengels uitgerukt!...

PANG

PANG

Daar heb j' het! Een bende olifanten komt op mij af!... Hulp! Hulp!
KR-AK!
PANG
PANG

Jij zot geworden zijn?... Jij op eer-lijk chauffeur van bull-dozer schie-ten! Jij zullen draai-in de bak!

Jij kannibaal! Mensen-eter! Wildeman! Kop-pensneller!
Er valt niet te klappen met die zwarte!

Hulp! Ik ben in een plek drijfzand te-recht gekomen! Hulp! Ik zink weg!

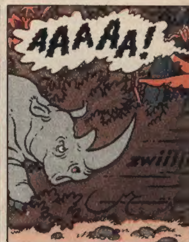

Jij niet kunnen lezen?! Ik zo mijn best hebben gedaan om baan schoon te ma-ken! Jij beton naar de knoppen helpen!
OPGEPAST! VERSGEGO-TEN BETON!

Hij wou naar geen rede luisteren! Hoe geraak ik nu uit dit ver-vloekt bos!?

'k Zal die beton van mijn schoe-nen wrijven vóór hij verhardt.

Ziezo, dat is weeral gebeurd.

...Zo...Mijn geweer. Dank je, makker.

AAAAA!

EEN NEUSHOORN!!

Ik...ik...ben dood-op!...Ik kan...niet meer...Wat gedaan?... Wat gedaan?...

Laat ons het gevaar, door het vizier van mijn jacht-geweer, in de nijdige oogjes zien!

HALT! SCHIET NIET!
?

Hebt u een jachtvergunning?
Ik?...euh...neen...Maar dat belet me toch niet dat on-dier omver te schieten?

Het spijt me, meneer, maar zonder vergunning mag je geen neushoorn neerleggen. En zeker deze niet, want het is een witte. Een uiterst zeldzaam exemplaar!

Om steendood te vallen! Dan maar die boom in!... Als het maar niet te laat is!

AAI! Ik geraak er niet!...Toch! Iemand trekt mij omhoog!
?

Apen!...nooit van mijn leven zal ik "aap" nog als scheldwoord gebruiken!

Die lamme neushoorn houdt de wacht aan de voet van de boom! Hoe gaat dat aflopen?

PANG

Het schot heeft het monster op de vlucht gejaagd...Ik heb mijn leven aan een bende apen te danken!

Vooruit maar weer. Hopelijk vind ik een post waar blanken wonen.

Het wordt donker! Ik zal de nacht in de brousse moeten doorbrengen! En kon ik maar vuur maken, ik heb geen lucifertjes!

De wilden verkrijgen vuur door twee stukken hout vlug over elkaar te wrijven. Dat moet bij een geciviliseerd mens ook gelukken.

Een uur later...
Pfff!...Dat moet zo ongeveer hetzelfde systeem als dat van een briquet zijn; als je steekkens bij hebt gaat het altijd.

Fuh-fuh-fuh-fuh-fuh-fuh...
Dag missie. Missie last hebben met vuurke maken?

Bambola missie kunnen helpen... Knip!... Missie nu schoon vuurke zullen hebben.
!

Bambola slaapwel zeggen, missie.

Mijn vuurtje zal de roofdieren op afstand houden. Maar met al dat mag ik niet in slaap vallen.

En tegen de morgen...
ZZZ

Daar, blanke man? Wij hem moeten hebben!
ZZZ

Hé, bwana...Bwana! BWANA!
ZZ... HÉ!?

!?! Help! Wilden! Menseneters! Tovenaars! Te wapen! Alarm!!...

Volgende week: SULTAN II WINT DE GROTE PRIJS.

Op zekere morgen stapte te Londen een jongen van acht jaar in een bus. Hij reikte zijn geld aan de ontvanger, en zei zo langs zijn neus weg:

— Een ticket!

Maar de ontvanger bleek het niet eens met deze manier van doen, en antwoordde:

— Wanneer men beleefd is, vraagt men geen ticket op zo'n manier. Dan zegt men « Please » (« a.u.b. »). Indien je dat niet kan of wil zeggen, krijg je van mij geen ticket!

De jongen werd rood, verontschuldigde zich, en vroeg beleefd een ticket. Het zou daarbij gebleven zijn, indien er in de bus niet enkele reizigers hadden plaats genomen, die het met de handelwijze van de ontvanger niet eens waren, en het ook niet onder stoelen of banken staken.

— Sinds wanneer heeft men in het vervoerreglement bepaald dat de reiziger moet beleefd zijn?

— Bestaat er in Engeland een wet die een Brits burger verplicht « Please » te zeggen wanneer hij een ticket nodig heeft?

Er waren er zelfs die de grap zo ver dreven, naar de direktie van de vervoermaatschappij te schrijven en te eisen dat de ontvanger voor zijn optreden tegenover de kleine jongen een blaam zou krijgen.

Weet je wat de voorzitter van de vervoerdienst heeft geantwoord?

Wel ziehier:

« Het personeel van onze maatschappij moet steeds «please » en « thank you » (« dank u ») zeggen. Ik ben van mening dat de ontvanger zijn sociale plicht heeft vervuld door beleefd te zijn en van de kleine jongen eveneens beleefdheid te eisen.

En de ontvanger werd gefeliciteerd!

Wat denken jullie hierover, vrienden?

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Willy Dedrie, Beschavingstraat, 13, Antwerpen *zou graag willen korresponderen met een Kuifje's lezer, uit Holland, Indonesia of Amerika in het Nederlands of in het Frans.*

Marie-Christiane, Goslain, Guido Gezellelaan, 64, Sint Niklaas (Waas) *zou graag briefwisselen met een meisje van ongeveer twaalf jaar in het Nederlands of in het Frans. Marie-Christiane verzamelt postzegels.*

Tiny Wassing, Kon. Wilhelminaweg, 351, Gouda (Holland) *is veertien jaar en zit in tweede klas Mulo. Zij zou graag willen korresponderen met een meisje uit Duitsland.*

Johan Amys Gasmeterstraat, 5, Knokke a/Zee *zou graag korresponderen met jongens van 12 à 16 jaar uit Kongo, liefst negers (in het Nederlands of in het Frans).*

Paula Vranckx, Landhuis « Zonnewende », Eerste laan, 23, Maaseik, *is studente van de vijfde Latijnse en houdt van piano, zwemmen en fietsen. Ze zou graag korresponderen met een Vlaams meisje van goede familie, dat eveneens vijftien jaar is.*

H. van Severen, Baron Ruzettelaan, 111, Assebroek (West Vlaanderen) *zou graag willen briefwisselen met jongens uit Duitsland, Oostenrijk, Saarland en Zwitserland.*

Eddy Laurijssen, Zwaantjeslei, 37, Merksem, *zou graag willen korresponderen met een jongen van tien tot elf jaar, liefst uit het binnenland. Eddy interesseert zich voor belgische postzegels.*

EEN GROTE KUIFJE'S VRIEND

W. **de Winter**, van Aarschot, schrijft mij dat hij heel tevreden is over het mooie, nieuwe « Kuifje », en hij reeds bijna heel zijn klas voor « Kuifje » heeft gewonnen. Dat is heel vriendelijk, Willy. Ik dank je hartelijk!

VOLGENDE WEEK VERSCHIJNT DE EERSTE
" TEKENFILM "
IN ONS BLAD

BESTE DANK

aan Cecile Cambien van Kortrijk, die mij een prachtige kleurtekening stuurde van Assepoester op het bal van de prins. Hoe oud ben je, Cecile? Het is jammer dat ik je ouderdom niet ken, anders had ik je tekening nog meer kunnen apprecieren.

Met mijn hartelijkste groeten!

JANSSEN EN JANSSENS

evenals Kuifje danken **Jan uit Karachi in Pakistan** van harte voor zijn mooi kaartje!

NIETS IS ZO MOOI ALS HET SUPER-KUIFJE!

Zo luidt de mening van vele Kuifje's vrienden, en ook van Henry Goerges, van Veulen, in Limburg.

Willem van Poelvoorde, van Anderlecht, schrijft dat hij « Kuifje » eenvoudigweg schitterend vindt, en hij vraagt zich af welke jongen « Kuifje » niet zou lezen.

ENTOUSIAST

is ook Herman Desimpelaere, van Roeselare, die ons een kaartje schreef met bovenaan als leuze: « Met KUIFJE vooraan zullen wij door het leven gaan »! En hij gaat verder met ons te verzekeren dat hij « Kuifje » met de dag boeiender en prachtiger vindt, en onze verhalen zich door niemand de loef laten afsteken.

TROUW

Jean De Brabander van Tielt, schrijft ons speciaal om er ons van te verzekeren dat hij « Kuifje » zal lezen tot 77 jaar!

Beste dank voor deze trouwbetuiging, Jean!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Wat nu Hoogheid?

Wel ik heb een originele versiering voor mijn sportwagen bedacht, Hofmaarschalk!

Ik vind dat het wel past voor een wagen waar ik mee op jacht ga!

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

DODEN SPREKEN

NA de strijd beveelt de kasteelheer aan Jan al de doden te begraven. Jan graaft een put en werpt er al de doden in. Hij wil de put toe gooien, maar plots roept iemand :

— Hé, lomperik, ik ben niet dood hoor !

— Dat kan iedereen zeggen, zegt onze Jan en gooit de put verder toe.

VRESELIJK

EEN rijke heer is ziek en de dokter zegt tegen de erfgenaam :

— Mijnheer, bereid u op het vreselijkste voor : binnen acht dagen zal uw oom genezen zijn.

OP DE KERMIS

EEN sterke man nijpt al het sap uit een citroen met één hand. Dan roept hij :

— Wie er nog een druppel kan uitnijpen krijgt 500 frank.

Een man komt naar voren, neemt de citroen en nijpt zo hard hij kan; en ja, de allerlaatste druppel biggelt eruit.

De sterke man is hoogst verbaasd en roept :

— Mijnheer, u is zeker een superman ?

— Neen, een belastingontvanger.

IN EEN BELEEFD RESTAURANT !

EEN kellner spoedt zich met een schotel vol gerechten naar een klant. Deze steekt zijn voet uit, met gevolg dat onze vriend met al zijn hebben en houden op de grond valt.

Klant : Wel vriend, wat is er vandaag te eten ?

Kellner : Hutsepot.

WAT STAAT ER OP DIT PLAATJE?

MAAK in bovenstaande tekening alle vakjes met een zwart punt zwart. Je zult daarmee het figuurtje te voorschijn toveren.

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

DE TEST VAN DE WEEK :
BEN JE BESCHEIDEN?

JONG of oud, de mensen die fier zijn op hun kennis, zich bewust zijn van hun waarde hebben soms de neiging om een beetje hovaardig te zijn. Nu, de anderen ook! Bescheidenheid is echter een mooie deugd en grote geesten zijn altijd zeer bescheiden, want zij weten hoe weinig zij nog weten.

Antwoord op onderstaande vragen met JA of NEEN.

	JA	NEEN
1. Weet je linkerhand niet wat je rechterhand doet ?		
2. Verwacht je dat men je steeds feliciteert met je sukses ?		
3. Loof je de eigenschappen van je vrienden, zelfs al zijn ze minder begaafd dan jij ?		
4. Je bent schitterend geslaagd voor je examen. Zeg je, dat je dank zij de hulp van je leraars of van je ouders slaagde ?		
5. Men maakt je een komplimentje. Antwoord je : « Ik heb veel geluk gehad, dat is alles ! » ?		
6. Hoor je liever over anderen praten, dan over jezelf ?		
7. Je hebt een mooie overwinning behaald op het sportterrein. Zeg je dat diegenen, die je opgeleid hebben, hun aandeel hebben in die overwinning ?		
8. Juich je het sukses van je vrienden hartelijk toe ?		
9. Bewonder je de prestaties van anderen ?		
10. Meen je dat bluf en hovaardigheid de werkelijke waarde te niet doet ?		
Totaal		

BOEREN

TWEE boeren wonen een toneelvoorstelling bij. Op een gegeven moment wordt de verrader van het verhaal neergeschoten door de held. De ene boer fluistert naar de andere :

— Laten we maken dat we wegkomen, anders worden we nog als getuigen opgeroepen.

ONDER DOVEN

TWEE doven, Jef en Piet ontmoeten elkaar. Piet heeft een hengel bij.

Jef : Ga je vissen ?

Piet : Neen, ik ga vissen.

Jef : Oh, ik dacht dat je ging vissen.

MODERN

Meester : In welk jaar stierf Colombus ?

Jantje : Ik weet het niet meester.

Meester : In uw boek staat toch 1506.

Jantje : Oh, ik dacht dat het zijn telefoonnummer was.

HET SLACHTOFFER

Piet : Moe, er is een ongeluk gebeurd in de tuin. Ik liep de grote ladder om.

Moe : Wat ? Loop gauw naar je vader en vertel het hem.

Piet : Hij weet het al, Moe, hij hangt aan de dakgoot !

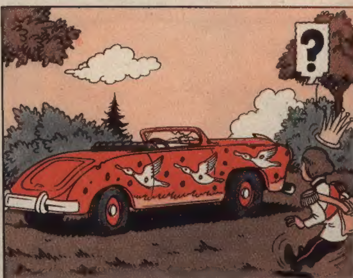
JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Tiens !! Vuurschoten ? Er zijn nog jagers in de buurt !

PANG! PANG! PANG! PANG!

De dag is goed geweest ! Nu vlug naar huis !

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Het toestel van Garcia stortte neer in het woud. Dan landt om de Braziliaan te helpen. Plotseling staat er een onbekende voor hem...

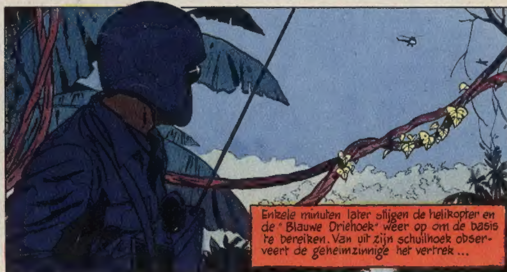

(Wordt voortgezet.)

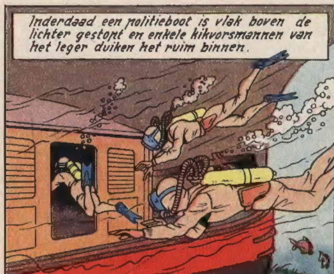
De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

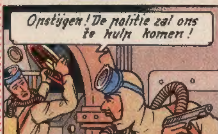

De spionnen, die aan boord bleven van de duikboot, zullen het bevel van Petaritz opvolgen en de boot tot zinken brengen. Eerst en vooral echter willen zij de drie ongelukkige kinderen doen verdwijnen...

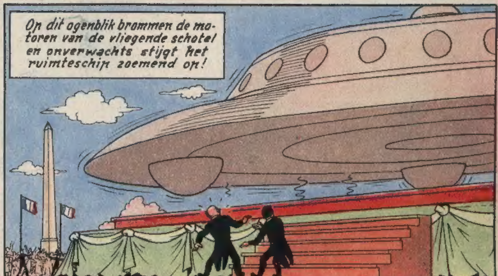

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

EEN KLEIN PORTRET VAN GROTE VOETBALSPELERS

DE Britten herinneren heel graag en vaak aan Buchan, David Jack, Alec James, Bastin en Matthews, en het lijstje is natuurlijk lang niet volledig. De Britten hielden en houden van die spelers, en maken er zo wat de nationale trots van. Maar dit is klein bier in vergelijking met de lauwerkransen, welke de volkeren van het Zuiden om het hoofd van hun grote voetbalspelers weven.

ITALIAANSE, Argentijnse en Braziliaanse tovenaars van de bal zijn ware volkshelden. Wij spreken graag over de grote voetbalspelers, die van het voetbalveld verdwenen zijn. Mijn generatie b.v. herinnert graag aan Coppee, Swartenbroeck, Braine, Versyp, Hanse en Hebdin.

EN WAT HEBBEN DE FRANSEN AAN TE BIEDEN ?

IN Frankrijk is men van oordeel dat Fred Aston, de Engelsman van Chantilly, die van beroep schoenmaker is en de rechtervleugel verdedigt in de nationale ploeg, een van de beste zo niet de beste voetbalspeler is. Ben Barek (die Larbi geheten wordt) is in België zeer goed bekend. Hij is een knap voetbalspeler. Dan zijn er ook nog Pierre Chayriguès, die ieder schot van op meer dan 18 meter gegeven, tegenhield. Er is ook Delfour, die oefenmeester van Gantoise was, en dan Kopa. Die aanzien wij als een van de beste centervoors van Europa. Men vertelt dat het sukses van de Franse nationale ploeg en van de ploeg van Reims (de klub van Kopa) afhangt van het humeur van deze knappe speler. Indien Kopa gaat, gaat alles, zegt men. Zijn spel is soms wat persoonlijk, maar steeds even knap. Moest hij op zekere dag « verkocht worden » (je weet toch dat dit meermaals gebeurt met grote internationale voetbalspelers), zou men beslist enkele miljoentjes voor hem bieden !...

WIJ ZULLEN HET WETEN OP 11 MAART

ZWITSERLAND neemt misschien niet zo'n heel grote plaats in in de sportwereld, maar toch mogen wij het niet onderschatten. Bijna alle voetballiefhebbers herinneren zich de gebroeders Max en Andre Abegglen, Fred Bickel, een waar voetbalfenomeen en Minelli, die niet minder dan tachtig maal door het selektiekomitee werd uitgekozen om de nationale Zwitserse ploeg te verdedigen. Hij is de rekordhouder ! Hij is tevens de meest gekende figuur van het zo genaamde « grendelsysteem », het Helvetisch verdedigingssysteem bij uitstek. Wij zullen op 11 maart weten wat de Zwitsers thans waard zijn, daar zij op die dag in ons land een match komen spelen !

RAYMOND KOPA

STANLEY MATTHEWS

EEN BLIK IN HET OOSTEN

DE ploegen van Duitsland en Oostenrijk kenden het grootste sukses toen zij nog verenigd waren. Nu nog spreekt men overal over Sindelar. Men noemt hem (schrik niet !) de Mozart van de voetbal. Hij behoorde tot een aparte kategorie, en maakte deel uit van het zo beroemde « Wunderteam ». Heel vaak heb ik horen zeggen dat hij de beste centervoor was, welke Europa ooit heeft gehad. Dan mogen wij ook Hanappi, Hiden, Nausch en dichter bij ons Hoffmann, Jakob, Kalb en Szepan niet vergeten. Jullie hebben ook al wel eens gehoord over Fritz Walter en Liebrich, de beste Duitse spelers van het ogenblik.

NIET ELEGANT, MAAR VLUG !

DE jongens in een wit hemd, en een broek die steeds erg lang en weinig elegant is, zijn toch zeer vlug en knap. Ik heb het natuurlijk over de Engelsen Brake, Finney, Hapgood, Dean, Crooks, Carter en Bastin. Het spreekt vanzelf dat wij een speciaal woordje moeten wijden aan de tovenaar Stanley Matthews. Zijn stijl is beslist onnavolgbaar. Geen enkel voetbalspeler kan, zoals hij, zulke schijnmanœuvres uitvoeren en zijn tegenstanders op een dwaalspoor brengen. Zijn dribblings zijn onthutsend. Hij is geweldig populair in Groot-Brittannië, en heeft duizenden en duizenden supporters en trouwe bewonderaars. De ene is al fanatieker dan de andere. Sommigen zijn arm, en sommigen zijn rijk. Op zekere dag kreeg Matthews van een rijke bewonderaar een renpaard van een waarde van 18.000 pond of 2.500.000 Belgische F. !

P. ANOUL

EN ONZE RODE DUIVELS ?...

NEEN, wij kunnen alle grote voetbalspelers hier niet opsommen, want tot dezen behoren ook de Hongaren, de Italianen, de Brazilianen en de Argentijnen. Dat zou ons echter te ver brengen. Laten wij echter nog eventjes denken aan Zamora, een buitengewoon knap Spaans doelwachter. Een beter doelwachter heeft Spanje nooit gehad.

Het wordt nu echter tijd dat wij bij onze Rode Duivels aanlanden !

Raymond Braine wordt nog altijd beschouwd als de beste voetbalspeler die ons landje heeft gehad. Als beroepsspeler speelde hij met Sparta van Praag. Dan hadden wij ook nog Bernard Voorhoofd, de onverslijtbare, die uit de Lierse kwam, een klub die rijk is aan zeer waardevolle elementen. Denken wij in dit verband aan Dresen en aan Van Brandt. Bernard Voorhoofd werd door ons nationaal selektiekomitee niet minder dan vier en zestig keer gekozen om onze kleuren te verdedigen. Jullie kennen de naam van Paul Anoul. Over Paul wil ik toch een kleine anekdote vertellen. Wij speelden in het jaar 1948 in Frankrijk. Onze Zuiderburen leidden met drie tegen twee. Plotseling liep Paul Anoul uit (hij stond in de backlijn), dribbelde drie spelers en schopte toen van op vijf en twintig meter naar het doel. Zijn schot was zo krachtig dat er geen tegenhouden aan was : gelijk spel voor België !

Jullie kennen Jozef Mermans en Coppens, onze knappe centervoorspelers. Hun stijl is zeer verschillend en wij mogen ze niet met elkaar vergelijken. De eerste is, naar mijn mening, intelligenter en beter in ploegverband, de tweede is de tovenaar met veel fouten, maar met schitterende kwaliteiten. Men moet hem nemen zoals hij is en niet trachten hem te veranderen. Beiden krijgen heel beslist hun plaats in de galerij van de grote Europese voetbalspelers !

LUC VARENNE ANTWOORDT :

J.-Cl. PAREIN : Jurion is opperbest en van een internationale klasse.

J.-C. FRANÇOIS : Ik ken de voetbalspelers wel, maar ik weet niet altijd waar zij juist wonen. Ik kan je dus de gevraagde adressen niet geven.

ANNIE BRICTEUX : Dank voor je vriendelijke brief en je mooi gedicht. Ja, Koblet is een zeer groot renner, maar hij heeft veel moeite om zijn vroegere stijl en kracht terug te winnen. Close is een vrienlijke, verstandige en knappe renner.

Mijn foto ? Lieve hemel, het klinkt misschien een beetje onwaarschijnlijk, maar het is de waarheid : ik heb er geen !

JOHAN AMYS : De Russische sport kent een grote opbloei. Rusland heeft zoveel puike atleten, dat het te veel plaats zou vragen ze allemaal op te sommen.

RONALD KOHNER : De Gantoise is naar mijn mening een jonge en excellente ploeg.

CLABOTS : Willy Vannitsen is een goed renner van klassieke koersen. Hij kan Van Steenbergen in de sprint verslaan.

KUIFJE vertelt je ...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J SCHOONJANS · GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

TOEN HIERONIDES ZEVEN JAAR WAS

JE weet niet hoe gelukkig je bent !... Je leeft in een tijd,waarin radio's, auto's, televisie, ijskasten het leven van de mensen aangenamer en comfortabeler maken. Je kan iedere dag je buikje vol eten, en je hebt leraars die hun best doen je alles in te prenten wat je nodig hebt om als eerlijk man door het leven te gaan. Je hebt niet alleen het noodzakelijke, je hebt veel meer en je vindt het opperbest dat men je een beetje verwent. Het zou heel anders geweest zijn, moest je geleefd hebben in Sparta, nu 2.500 jaar geleden. Zet je even in de plaats van de kleine Hieronides, wiens geschiedenis wij je hier vertellen.

1. - **WOORDKARIG**

HIERONIDES was mager, doch gespierd. Hij werd geboren te Sparta in Laconië in de IXe eeuw voor onze tijdrekening. Zijn moeder heette Xanthe en zijn vader Sostratos. Xanthe zorgde voor de jongen, zij gaf hem eten en zij kleedde hem, maar zij sprak zeer weinig. Hieronides hield van haar, maar hij bewonderde zijn vader. Hij zag hem dikwijls vertrekken in volledige wapenrusting met een mooie helm en blinkende wapens. Soms zwierf Hieronides rond het kamp, waar de soldaten de zwarte soep aten. Van die soep hield Hieronides niet. Ook Sostratos sprak heel weinig. Je moet weten dat wij in Laconië zijn en daar zijn de mensen laconisch !...

2 **DE STERKEN EN DE ZWAKKEN**

TERWIJL Hieronides door de banale en eerder arme straten van Sparta wandelde, merkte hij op dat er twee soorten van mensen waren : de zwakken en de sterken. De zwakken waren de onderhorigen, de slaven die blindelings moesten gehoorzamen. De sterken, dat waren de krijgers, de Hoplieten van het Dorische ras. Zij waren weinig talrijk, maar toch waren zij de leiders. Uit hun midden kwamen de legeraanvoerders, de koningen, de ephoren en de grijsaards van de Raad.

3. - **DE ZWAKKEN WERDEN GEWEERD**

OP zekere dag speelde Hieronides met zijn vriend Mnesiboel, en deze laatste zei : « Weet je wel dat wij de sterksten zijn? ». « Wat? Maar je bent zo mager als een boonstaak ! ». « Ha ! En jij dan !... Maar dat belet niet dat wij de sterksten zijn ! Kijk eens ginds. Zie je de grijsaards van de stam met een baby in de armen ? Zij vinden dat het kind te zwak is en leggen het op de Taygetus-berg ». « Maar dan zal het kind sterven ! ». « Ja, de zwakken worden geweerd ».

4. - **NAAR SCHOOL**

TOEN Hieronides zeven jaar was, moest hij naar het gymnasium. Ameinocrates, een man die geen grapjes dulde, aanvaardde hem. Het was een harde school, vrienden, geloof me vrij. Gymnastiek, worstelen, lopen, springen, schijfwerpen wisselden elkaar af. De leerlingen moesten op de grond slapen, kregen niet genoeg te eten, zodat zij nu en dan iets moesten stelen om hun honger te stillen. Wie zijn best niet deed kreeg van de zweep, en dat, tot men twintig jaar was.

5 - **'S AVONDS ZONG HIERONIDES**

HIERONIDES was intelligent en vlug. Na enkele maanden reeds was hij een lenige, kloek gespierde en zwijgzame jongen geworden met een groot weerstandsvermogen. Hij had geleerd dat men langzaam en afgemeten met neergeslagen ogen moest gaan. In de grond voelde hij zich toch anders dan zijn vrienden en van al de lessen die hij kreeg, was het de muziekles die hem het meest aantrok. 's Avonds nam hij heel dikwijls zijn citer en speelde en zong met heel veel talent. En wat zong de jonge Hieronides ? Hij zong het lied dat men in heel Griekenland kon horen...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Onze vrienden maken zich klaar om de stroom over te steken. Als zij eens wisten..

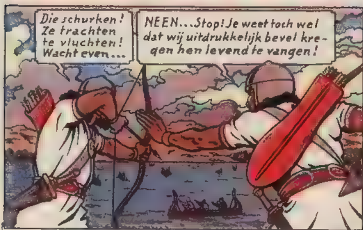

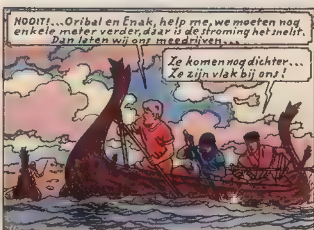

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

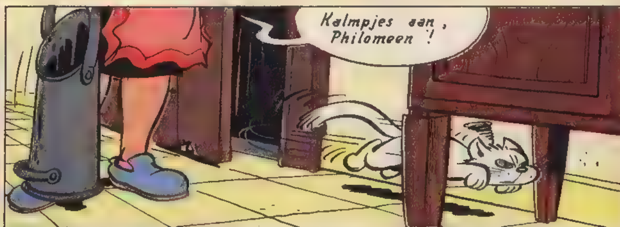
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

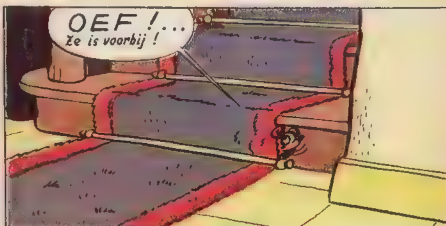

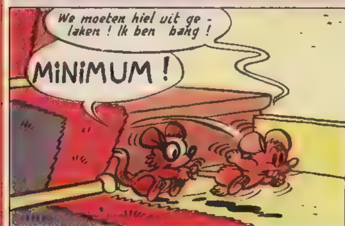

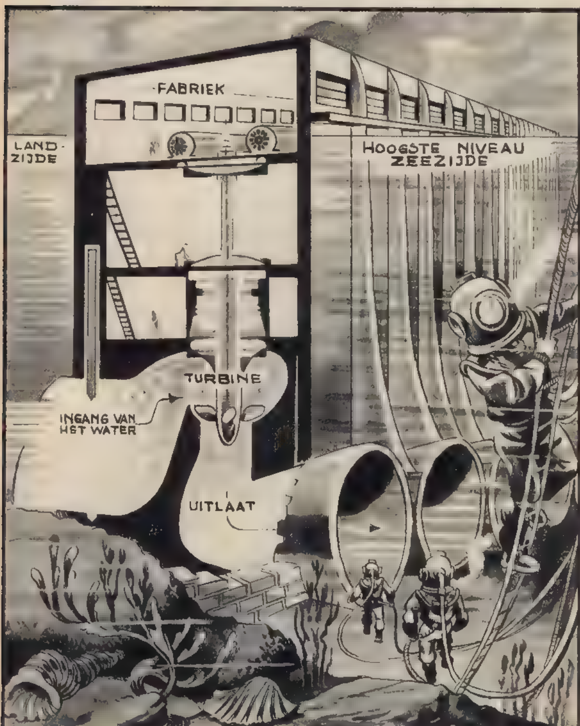

Wordt voortgezet

IN het leven gaat er niets zonder energie. De mens heeft steeds getracht z'n eigen energie min of meer te sparen en het is daarom dat hij machines bouwde. De machines knappen het zwaarste werk op en vervangen de spierkracht van de mens. Dit wil echter niet zeggen dat er geen mensen meer zijn die zeer hard moeten werken om hun brood te verdienen. Integendeel. De mens kan niet leven zonder voedsel en ook machines kunnen niet werken of ze moeten voedsel krijgen : steenkool en benzine. Hier ligt er nu een groot probleem. De voorraden steenkool en olie zijn niet onuitputtelijk en het is daarom dat men andere energiebronnen moest zoeken. De kracht of de energie van de wind heeft men slechts voor windmolens en zeilboten kunnen gebruiken en de energie van de watervallen (de witte steenkool) levert ons electriciteit. Men gebruikt de energie van de zon en er bestaan enkele zonneovens, waarin men metaal kan smelten. Het principe van de zonnesmeltoven is niet nieuw; het is 2.000 jaar oud. Er is ook de atoom- of kernenergie. Deze laatste biedt de mens onbegrensde mogelijkheden, maar ze is moeilijk te behandelen en vreselijk gevaarlijk. Je hebt wellicht gelezen of horen zeggen dat er te Mol, in de Kempen, een atoomcentrum wordt gebouwd, gelukkig niet om bommen te maken !

WELDRA GEBRUIKT MEN D VAN DE ZEE OM ELECTRICITE

Schematische doorsnede van de krachtcentrale, zoals men haar zou hebben gebouwd vooraleer men het systeem van Jean Guimbal kende. Met dit systeem zijn er geen reusachtige alternatoren in het bovenste gedeelte van de stuw nodig.

DE KRACHT VAN DE GOLVEN

ER is een energiebron, welke men reeds lang tracht te gebruiken : de zee. Het is normaal dat ingenieurs, die het schouwspel bewonderen van de golven die met kracht tegen de rotsen slaan, daarbij denken aan de enorme hoeveelheid energie, welke de zee ontwikkelt en die verloren gaat. Vele plannen werden er reeds gemaakt om de energie nuttig te gebruiken, maar grote technische moeilijkheden verhinderden steeds de verwerkelijking ervan. Te Monaco, Biarritz en in Algerië werden enkele proefnemingen gedaan, zonder sukses echter. Men meende reeds dat men het denkbeeld, de energie van de golven te gebruiken, zou moeten opgeven.

VERSCHIL TUSSEN WARM EN KOUD WORDT UITGEBUIT

OP een bepaalde diepte is de temperatuur in zee onveranderlijk. Dieper dan deze zone wordt het water kouder. Op 500 meter diepte, heerst er een temperatuur van 5°. In de zone om de Evenaar wordt de oppervlakte van het water zodanig verhit door de zon, dat de temperatuur rond de 30° schommelt. Men beschikt dus over twee bronnen, wier temperatuur steeds ten minste 20° verschilt. Teoretisch moet men hieruit energie kunnen halen: Georges Claude, een Frans geleerde, trachtte dit in 1930 te Cuba klaar te spinnen. Men pompte het lauwe water aan de oppervlakte en leidde dit in een plaats

die luchtledig was gemaakt. Het water kookte er. Hoe minder drukking er op een vloeistof wordt uitgeoefend, hoe lager de kookpunt-temperatuur van die vloeistof. De damp of de stoom van dit kokend water bracht een turbine in werking, en werd gecondenseerd met het koude water dat men uit de diepere zeelagen pompte. Het is de buis, die het koud water aanvoerde, die de grootste problemen stelde; ze brak te makkelijk. Het is trouwens op deze klip dat Georges Claude strandde. De plannen werden echter niet opgeborgen en men meent het probleem eensdaags te kunnen oplossen.

E OERKRACHT
T TE LEVEREN

BINNEN ZEVEN JAAR...

HET is tijdens de vloed dat de zee het meest en het makkelijkst energie zou kunnen leveren. Het water, dat bij hoogtij door alle zeeën ter wereld wordt verplaatst, zou een reusachtige krachtbron wezen, indien men ze op een of andere wijze zou kunnen opvangen. Het verschil tussen ebbe en vloed is niet op alle kusten even groot. In de Middellandse Zee is het verschil niet merkbaar. In de Noordzee is de vloed zeer sterk, evenals in de Atlantische Oceaan. In Amerika, ter hoogte van de grens tussen de Verenigde Staten en Canada, stijgt het water tijdens de vloed niet minder dan negentien meter. Op de kust van Normandië en Bretagne stijgt het water tussen 13 en 16 meter.

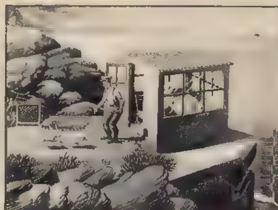
Frankrijk is het eerste land dat van de energie, die de zee tijdens de vloed ontwikkelt, zal gebruik maken. Op dit ogenblik bouwt men aan de monding van de Rance, niet ver van Saint-Servan en Dinard, een stuw die 720 meter lang zal worden. Hierin worden 26 turbines geinstalleerd van een nieuw type, uitgevonden door Jean Guimbal : de alternator is op de turbine bevestigd en ligt dus in het water. Bij de klassieke hydroelectrische installaties is dit niet het geval.

Als de vloed opkomt, stijgt het water hoger en hoger tegen de buitenwand van de stuw en oefent een drukking uit die groot genoeg is om de turbines in werking te brengen. Een technische vondst laat toe de turbines ook tijdens de ebbe aan gang te houden, met het water dat tijdens de vloed in de stuw werd opgevangen. Men bestudeert de plannen voor een fabriek aan de monding van de Rance, die electriciteit zou leveren, dank zij de energie van de zee, al 36 jaar en men hoopt met de bouw ervan klaar te komen in 1963. Ze zou jaarlijks 800 miljoen kilowatt-uur kunnen leveren en een van de interessantste technische realisaties zijn van de XXe eeuw.

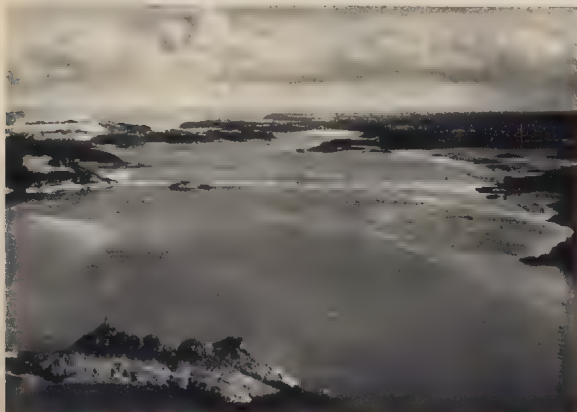
De wereld heeft steeds meer behoefte aan electriciteit en een krachtbron, die de electriciteit gratis leveren kan, komt dus goed te pas.

Torenhoge golven slaan onafgebroken tegen de « rocher de la Vierge » te Biarritz. Zoveel energie, die door de zee wordt voortgebracht gaat verloren...

Te Port-Mer, op vier kilometer van Cancale (Kanaalkust), staat er op de rotsen een huisje, waarin er sedert jaren een oude zeeman woont die, om het half uur, de waterstand en het uur noteert. Hij kan de waterstand meten dank zij de bakenstok die in de rotsen is gegrift. De inlichtingen van de zeeman zijn noodzakelijk voor de ingenieurs die de zee-energie willen te nutte maken. Een grote zeemeeuw en een hond houden de eenzame wachter aan de zee gezelschap.

Hier wordt de eerste fabriek gebouwd om electriciteit te verkrijgen met de kracht van de zee. De stippellijn in de monding van de Rance duidt aan waar de stuw komt.

Wist je

dat de vloed niet alleen veroorzaakt wordt door de aantrekkingskracht van de maan, doch ook door de aantrekkingskracht van de zon. De vloed zou echter NIET bestaan, indien de aarde niet draaide !

Wist je

dat de geweldige hoeveelheid energie, die verbruikt wordt door de bestendige waterverplaatsing, de snelheid, waarmee de aarde draait, vertraagt ?

Wist je

dat, wanneer de aantrekkingskracht van zon en maan zouden ophouden, er tien duizenden en tien duizenden jaren zouden nodig wezen opdat de vloed weer zo hoog en sterk zou zijn als thans ?

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

KORTE INHOUD

DE kapitein hoopt te Molensloot eindelijk de rust en de stilte te vinden, waaraan hij zo'n behoefte heeft. Hij vindt echter de familie Lampion, en dat wil iets zeggen! Voor het ogenblik wordt het gehuil van de jongste overstemt door het geroep dat uit de kamer van professor Zonnebloem komt...

Kuifje!...Kapitein!... Hier!...Hier!...

De mikrofilms!...Ik heb de mikrofilms gevonden!...Ik had ze op mijn nachttafel laten staan...Eigenaardig, ik ben anders nochtans nooit verstrooid!

Drommelse Tryfonius! Nu ben je gerust gesteld, he?... Want ik veronderstel dat de Borduren zonder je plannen lelijk in de put zitten!

Maar neen, op mijn nachttafel!

Wie laatst lacht, best lacht! Zie je, die Borduren kunnen zonder mijn plannen helemaal niets beginnen!

En niet alleen de Borduren, maar al diegenen die mijn plannen voor oorlogsdoeleinden zouden gebruiken, en je weet dat ik te allen prijze wil verhinderen dat iemand dat zou doen! Er staat dus slechts één ding op, en dat is: de plannen te vernietigen!

Ik mag geen ogenblik aarzelen, ik moet dat offer brengen! Permitteer je kapitein?

Honderd duizend bommen en granaten!

Ho, pardon, ik wist niet...Ik dacht dat...

Duizend bommen en granaten! Hebben jullie dan allemaal gezworen mij gek te maken? Ik weet niet waarop ik wacht om jullie het huis uit te ranselen met de stok...

De roodvonk?... Op jou leeftijd!...Lieve hemel!

De roodvonk?... Maar dat is toch niet ernstig!...

Mijn waarde, ik heb daareven aan iets gedacht...Zijn al jou laboratoriumdinges wel verzekerd?...

Hm...Mij gaat het opperbest. Dank je, maar...

...maar ik maak me ernstige zorgen om onze beste kapitein! Hij heeft de roodvonk!

De roodvonk?...Dat is een goeie grap! Fantastisch! De roodvonk!...Trek het je niet aan, mijn waarde, want...

Morgen?...♪♪ gaat het ♫ beter, beter...♪♪ Morgen ♪ zullen ♫ de zorgen ♪ van ♪ vandaag ♫ niet ♪ meer...♪

Morgen?...Maar, de roodvonk is besmettelijk...erg besmettelijk...En al mijn schaapkens van kinderen!...

Hier eindigt dan „De Zaak Zonnebloem". Helaas! Zestig weken lang hebben wij er [illegible] aan beleefd. Onze vriend Hergé werkt reeds aan een nieuw tekenverhaal. Meer mogen wij niet vertellen.

ZO is het reizen een pret!

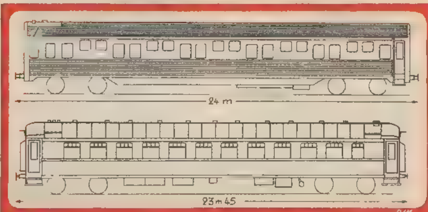
OP 15 september 1830 werd de eerste spoorweg voor reizigers tussen Manchester en Liverpool plechtig ingehuldigd. Zes jaar nadien kreeg België de eerste spoorweg van het vasteland, tussen Brussel en Mechelen, die werd ingehuldigd door Leopold I.

Toen George Stephenson, de vader van de trein, in 1848 stierf, stond de spoorweg nog in zijn kinderschoenen, en nochtans was de trein zijn triomfreis om de wereld begonnen! Inderdaad, niet lang nadien reden er in Amerika reeds Pullmantreinen, (genaamd naar de uitvinder George Pullman) en kende men er reeds slaapwagens.

HET comfort in de Amerikaanse treinen en vooral de slaapwagens waren Georges Nagelmackers, een Belgisch ingenieur, tijdens een reis in Amerika opgevallen. Hij vatte het plan op ook in Europa de slaapwagens voor lange reizen te introduceren. Het bleef niet bij plannen op papier, want weldra liet Nagelmackers in België de eerste slaapwagens bouwen. Thans rijden zij kris-kras door Europa en vindt men ze ook in Azië en Afrika. Iedereen kent ze trouwens. Ze zijn koningsblauw geschilderd, de Pullmanwagens koningsblauw en ivoor en de restauratiewagens, die even na de slaapwagens hun intrede deden, zijn roodbruin.

De slaapwagen is er wat comfort betreft de laatste jaren veel op vooruitgegaan. Thans krijgen we nieuwe wagens van het type « P ». Het zijn deze welke we je hier vandaag voorstellen.

De kompartimenten in deze wagen zijn in twee verdiepingen verdeeld, en de twintig plaatsen in vijf groepen van vier kompartimenten. Twee kompartimenten liggen iets lager dan de vloer van de gang en twee kompartimenten liggen hoger. Men kan ze bereiken langs een kleine trap van vier treden. De verlichting is verzorgd door fluorescente buizen. Iedere hut heeft een kontaktstop voor een elektrisch scheerapparaat. De reiziger heeft een wasbekken, koud en warm water, een tafeltje met karaf en glas, een nachttafel, kapstokken, asbakjes, een kleine opklapbare tafel. De vensters hebben dubbele ruiten en metalen luiken, die de lucht maar niet het licht doorlaten. De twee bovenste kompartimenten zijn gescheiden door een schutsel, dat kan opgeplooid worden waardoor men een groot kompartiment van twee plaat-

Het nieuwe type « P » (kompartimentzijde) vergeleken met een klassieke slaapwagen.

sen vormt. De isolatie van de warmte en de demping van het geluid werd speciaal bestudeerd. Daar de slaapwagens in verschillende landen komen, blijven steenkolen de beste warmtebron De verwarming is echter van een nieuwe type en wordt automatisch geregeld. Er is bovendien air-conditioning in. De bedden, opgemaakt voor het vertrek van de trein, hebben een matras in schuimrubber van 80 cm. breedte, en worden overtrokken met een sierlijke kleedje in nylon. De onderste bedden kunnen door de reizigers zelf uitgetrokken worden, de zetels zijn inderdaad in- en uittrekbaar. De dekoratie van de slaapwagens is sober en mooi, in groen, zwart en creme kleurig gehouden.

Voor de konstruktie van deze slaapwagens in roestvrij staal (Amerikaans procedee) werden er niet minder dan tweeduizend vierhonderd plannen gemaakt. De bogies met de remmen zijn van een Zwitsers type. De wagens van het type « P » zijn bestemd voor de trein, Parijs-Marseille en Oostende-Brussel-Milaan. Zij werden voor het eerst gepresenteerd te Parijs en nadien, nl. op 10 januari j.l. in het Zuidstation van Brussel.

Algemeen gezicht op de wagen (gangzijde). — Tek. 1 stelt de wagen aan de zijde van de kompartimenten voor.

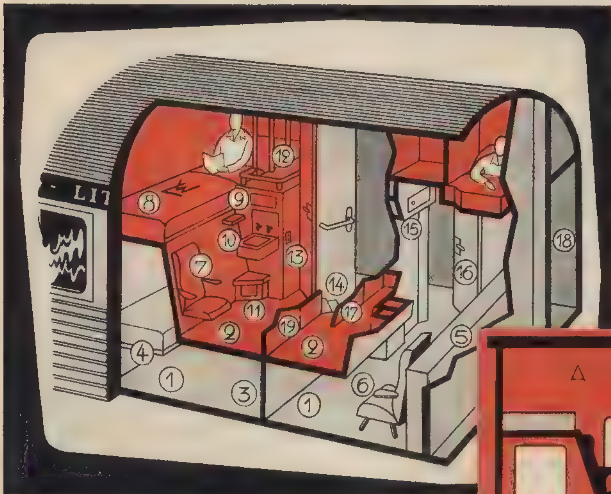
HOOFDKENMERKEN

Totale lengte : 24 m.
Breedte : 2 m. 86.
Hoogte : 4 m. 25.

Afmetingen van de bedden :
Lengte : 1 m. 79.
Breedte : 0 m. 80.
Totaal gewicht : 42 ton.

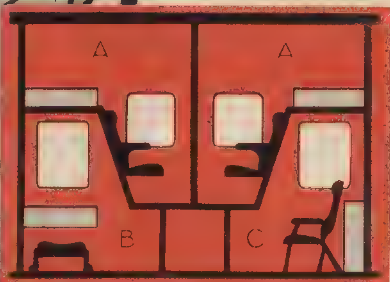
De wagen heeft slechts één platform met uitgang naar de kaai van het station. Aan de andere kant bevindt zich een kleine diensthut, twee W.C., en de hut van de centrale verwarming. De wagen is uitgerust met een anti-telescoping toestel.

De letter « P » op iedere wagen is de beginletter van de uitvinder van de wagen : Pillepich.

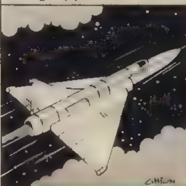

1. Onderste kompartiment; 2. Bovenste kompartiment; 3. Bergplaats voor de bagage, onderste kompartiment; 4. Bed in onderste kompartiment ('s nachts; 5. Bed in onderste kompartiment (overdag); 6. Zetel in onderste kompartiment (opklapbaar); 7. Zetel in bovenste kompartiment (opklapbaar); 8. Bed van het bovenste kompartiment; 9. Kast en wasbekken; 10. Wasbekken; 11. Nachttafel; 12. Bergplaats van het reisgoed in het bovenste kompartiment; 13. Kontaktstop voor elektrisch scheerapparaat; 14. Trap; 15. Kastje met waterkaraf; 16. Deur van het onderste komp.; 17. Deur van het bovenste komp.; 18. Gang; 19. Plooibaar schutsel.

a) Bovenste kompartimenten; b) Onderste kompartimenten, 's nachts (zetel opgeklapt); c) Onderste kompartimenten overdag (bed opgeklapt).

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Verraden door zijn neef Otto, viel Godfried van Hogenbempt in de handen van de Tartaren..

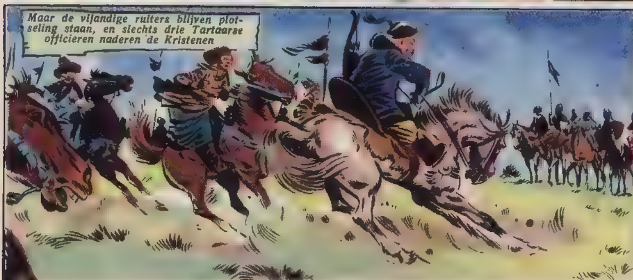

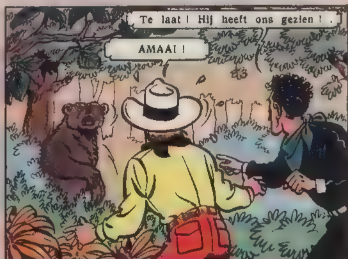

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
De twee bandieten, gevangen genomen door de sheriff, konden ontsnappen. Zij zochten een schuilplaats in het woud en hoorden plotseling stappen achter zich...

En het geweer van de sheriff ?...
Maar... Hum... Ik...

Plotseling komt er een reusachtige grizzli opdagen...

Te laat ! Hij heeft ons gezien ! .
AMAAI !

Die boom in ! Dat is onze enige kans !

Haast je !

AAI !

Het was hoogtijd !
Aan wie zeg je het !

Tynlass houdt de beer, die ook in de boom wil kruipen, op afstand...

Een uur later...
Verdorie !... Hij zet zich neer... Wanneer zullen wij hier nu weggeraken ?...

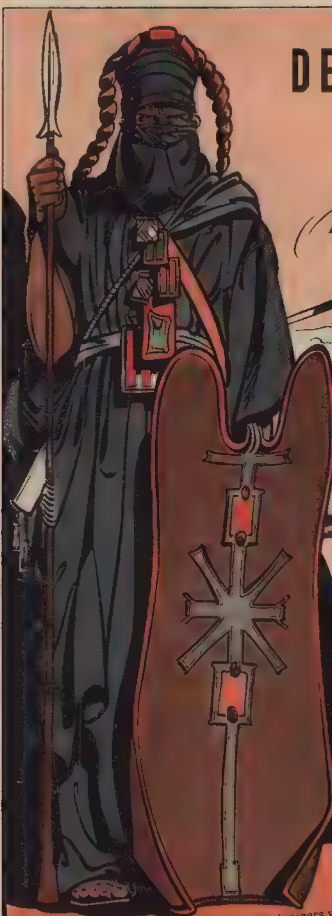

Lelijk beest ! Trap het af ! Ga terug bij je mama... Waarom slaap je niet ?... Boe !...

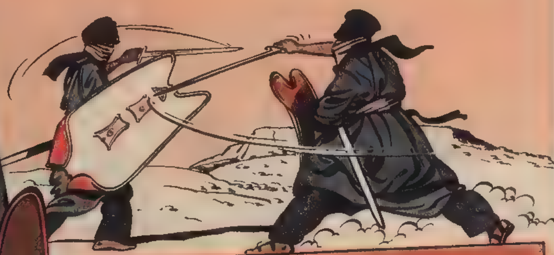

KSSS ! KSSS ! GRRRR !...
He ! Schud die tak toch zo niet...

HAAAAA !...
Mike !

HULP !

DE BLAUWE KRIJGERS

DE Toeareg kregen de reputatie wild te zijn. De waarheid is dat zij de vrijheid boven alles lief hebben en hun onafhankelijkheid te allen prijze wilden bewaren. Zij waren van mening dat zij een beschaving met veel paperassen, belastingen, en wat er nog meer voor hen aan vastzat best konden missen. Zij wensten zichzelf, vrij en onafhankelijk te blijven.

WIE aan de Toeareg denkt, ziet deze fiere krijgers onwillekeurig op de rug van hun mehari of dromedaris zitten. Het is hun koerspaard waarop ze vroeger ten strijde trokken tegen andere stammen of tegen de Europese overheersers. Wanneer de Toeareg uittrokken op buit of wanneer ze hun stam wilden verdedigen, ging het er wild toe...

DE Toeareg, het enkelvoud is Targi, kregen de naam « Blauwe Mensen » omdat hun blauwe klederen afgaan op hun huid. Je weet het misschien reeds, wij hebben het hier over de krijgers van de Hoggar, in het noorden van Afrika, welke alle historici ten zeerste intrigeren. Men meent dat zij de erfgenamen zijn van een oude en schitterende beschaving, en men hoort wel eens de stelling verdedigen, dat zij de afstammelingen zouden zijn van de bewoners van Atlantis. Dit is echter lang niet bewezen. De Toeareg zijn nobel, fier en zeer gastvrij. Heel waarschijnlijk waren de Toeareg christenen tot in de VIIe eeuw. De resten daarvan zijn, naar men meent, de kruisvormige tatouages op voorhoofd, rug en handen, en de kruisvormige klingen van hun sabels. Ze hangen klokjes aan hun paardentuig, alhoewel de Mohammedaanse godsdienst klokken verbiedt, als zijnde een christen symbool.

DE « Blauwe Mensen » zijn eigenlijk blanken. Ze zijn nomaden en verdeeld in standen : de edelen zijn veekwekers en handelaars, de horigen zijn de landbouwers in de oasen, die meestal van de schapenteelt leven.

DE 3 MUSKETIERS

DE FILOSOOF EN DE MAN IN DE KELDER

(109) PORTHOS, die zijn vriend zo blij had onthaald, werd echter onmiddellijk door de onrust gekweld en vroeg : « En weet je wat er mij overkomen is ? ». « Neen, antwoordde d'Artagnan, de herbergier heeft mij niets gezegd ». Porthos ademde verlicht en antwoordde : « Stel je voor dat ik, op het ogenblik dat ik naar mijn tegenstander liep, die ik reeds drie geweldige slagen had toegediend, over een steen struikelde en op de grond viel. Ik verstuikte mijn knie. Die bandiet mag van geluk spreken, want ik zou hem anders aan de grond hebben gespijkerd. Hij is vanzelfsprekend dadelijk vertrokken. D'Artagnan moest zich geweld aandoen niet in een schaterlach uit te barsten.

(110) EEN uur later verliet d'Artagnan zijn vriend Porthos, nadat deze plechtig had beloofd zo spoedig mogelijk naar Parijs terug te keren. De Gascogner overhandigde de herbergier enkele goudstukken en reed naar Crèvecœur, waar hij Aramis had achter gelaten. Hier wachtte hem een nieuwe verrassing ! De kleine, elegante musketier had steeds een grote voorliefde getoond voor de eenzaamheid en de studie en, nu hij de kamer moest houden om zijn wonden te laten genezen wou hij zich absoluut in de filosofie verdiepen. Zo kwam het dat d'Artagnan zijn vriend in gezelschap vond van twee in het zwart geklede heren, die in het Latijn redetwistten. De Gascogner meende dat zijn vriend ziek was !

(111) MAAR het onthaal dat hem te beurt viel, stelde hem gerust. Aramis was gezond naar geest en lichaam en die filosofie had nog geen onherstelbare schade aangericht, want toen d'Artagnan vertelde over Parijs, de Musketiers, over kapitein de Treville en de oorlog tegen de Britten, begonnen de ogen van Aramis te schitteren. Een half uur later zette hij de geleerde heren beleefd aan de deur, vloog d'Artagnan om de hals en bestelde onmiddellijk een uitgebreide maaltijd en enkele flessen fijne, oude wijn. Daarna sloeg hij de mantel van zijn corps om en verliet al dansend de kamer. Hij gunde de dikke stofferige en geleerde boeken, die in zijn kamer achterbleven, nauwelijks een blik ..

(112) EN terwijl Aramis vrolijk naar Parijs galoppeerde, reed d'Artagnan in de richting van Amiens, waar hij Athos zou vinden. Hij bereikte zijn doel omstreeks elf uur in de voormiddag en ging onmiddellijk naar het hotel, waar hij enkele dagen te voren gelogeerd had. Toen de waard onze vriend zag, werd hij lijkbleek. D'Artagnan stapte dreigend op hem toe en riep : « Ha ! jij schurk ! Wat deed je met de edelman die je er vorige week durfde van beschuldigen je een vals goudstuk te hebben gegeven ? ». « Há ! mijnheer, kreunde de waard, ik heb mijn fout zwaar moeten betalen ». D'Artagnan hoorde dat de autoriteiten zelf aan de waard hadden gezegd dat er bij hem valsmunters zouden komen

(113) TOEN heb ik zes man gevraagd om mij te helpen in een eventueel gevecht met die valsmunters, vertelde de waard verder. En mijnheer weet hoe de zaak begon. De edelman verdedigde zich hardnekkig. Hij stelde drie tegenstanders buiten gevecht, daalde dan al vechtend de trap af, kwam ten slotte in de provisiekelder en wist de deur er van zodanig te barrikaderen dat wij hem niet konden volgen. Daar wij er van overtuigd waren dat hij er ten slotte toch eens moest uitkomen, lieten wij hem met rust ». « En wat gebeurde er toen ? Ik hoop dat mijn vriend er intussen is uitgeraakt ? ». « Helaas ! messire, antwoordde de herbergier, de edelman zit nog altijd in mijn provisiekelder ! ».

(114) JE houdt mij voor het lapje ! », bulderde d'Artagnan. « Neen, messire, dat zou ik niet wagen. Driemaal ben ik naar beneden gegaan en heb de edelman voorgesteld hem de vrijheid te laten en driemaal dank ik mijn leven aan mijn vlugge benen. Messire, u hebt er geen idee van hoe droevig het leven sedertdien voor mij is. In die kelder steekt al mijn provisie en al mijn wijn. Ik kan er niet aan en ben dus verplicht mijn klanten eten en drinken te weigeren ». Toen kon d'Artagnan een glimlach niet onderdrukken « U krijgt loon naar werken ! Maar genoeg gepraat nu, ik ga naar mijn vriend toe ». De herbergier keek hem met verschrikte ogen aan, maar onze Gascogner daalde moedig de trap af

(Wordt voortgezet.)

FATAAL

EEN VERHAAL VAN FR. D'ORGEVAL

MICHIEL Sevenaerts lei zijn pen neer en spitste de oren. Hij was ongerust. Het nieuws dat de mijn binnenkort zou gesloten worden, was als een lopend vuurtje van mond tot mond gegaan en het was bijna onmogelijk de orde te handhaven tussen de arbeiders. Om hem te helpen had hij alleen nog de ploegbaas, die net op dit ogenblik binnentrad.

— Hoe gaat het, Vanberg ?

— Niet al te best ! Jep heeft opnieuw twist gezocht met de Eenoog. Ik heb hen hardhandig moeten scheiden !

— Toch niet zeer ernstig ?

— Neen ! Voorlopig niet, mijnheer Sevenaerts, maar met Jep en Mozer kan men zich aan alles verwachten. Zij hitsen de Chinezen en Maleiers voortdurend op.

VANBERG wreef met de hand over het voorhoofd en liet zich op een stoel vallen. Hij zag groen en beefde vreselijk.

— Je hebt weer een aanval, ouwe jongen?

— Ja, de koorts is opnieuw gestegen en ik heb goed kinine te nemen, het helpt niet veel.

— Ga naar je bed en blijf morgen liggen. Voor het ogenblik is er toch niet veel te doen !

Vanberg protesteerde, doch eerder zwakjes. Hij was inderdaad doodziek ! Sleepvoetend trok hij naar zijn kamer. Sevenaerts rookte nog een sigaret en ging dan naar bed. Hij kon echter de slaap niet vinden, gedeeltelijk was de drukkende, ongezonde hitte daarvan de oorzaak, gedeeltelijk ook de woorden van de ploegbaas. Jep was inderdaad een echte oproermaker, en men zou hem reeds lang hebben doorgestuurd, indien de arbeiders niet zo schaars waren. Jep en Mozer waren werkelijk voor niets te betrouwen, en het ergste van de zaak was dat zij om een of andere reden, reden die niemand kende, een vreselijke haat koesterden tegen een andere Blanke, een Rus die Boekine heette, maar omdat hij nog slechts een oog had en door iedereen de Eenoog werd genoemd. Boekine was niet meer van de jongsten. Zijn haar was grijs, hij had een zacht karakter en werkte hard. Als hij vrij was echter, dan dronk hij meestal een glas te veel, en het was best hem dan uit de weg te blijven. Onnodig te zeggen dat Jep en Mozer op dit ogenblik altijd ruzie zochten.

— Alles zal misschien nog best verlopen, dacht Michiel, en indien de ingenieur onderweg niet onvoorziens wordt opgehouden, is hij morgen of ten laatste overmorgen terug. Zo lang zal ik die jongens wel in bedwang houden !

Hij sloot de ogen.

★

EEN schot knalde, gevolgd door een vreselijk gehuil en geroep. Sevenaerts sprong overeind, greep zijn revolver en rende naar de deur. De nacht was klaar en links zag hij de barakken, waarin de arbeiders sliepen, heel duidelijk. Helemaal aan het eind van het veld, vlak bij de smidse, stond een kleine hut, waar Eenoog logeerde. Het was vandaar dat het lawaai kwam. Michiel herkende de stemmen van Boekine en van Jep. Deze laatste beval :

— Houd hem stevig vast !

Mozer was koorden gaan halen.

— Ik kom al ! riep Mozer van ver, maar Sevenaerts was vlugger. Plotseling stond hij te midden van de mijnwerkers, die rond een donkere massa geschaard stonden.

— Wat is er hier gaande ?

Er volgde een lange stilte, dan spraken ze allen tegelijkertijd.

— Het is die schurk van een Boekine !

— Hij heeft op Ti-Ba gevuurd !

— Stilte !... Is het Boekine die daar ligt ?

Even verrast weken de mannen achteruit en Michiel zag dat de Rus door vier kloeke kerels werd tegen de grond gedrukt.

— Laat die man los !

Dit bevel klonk zo scherp en hard dat de mijnwerkers losten. Boekine profiteerde er van om zich half op te richten. Zijn voorhoofd was opengereten en het bloed stroomde hem langs het gelaat.

— Heb je op Ti-Ba geschoten, Boekine ?

— Ik heb in het wilde geschoten, bromde de man. Ik lag rustig te bed en zij wilden mijn hut overrompelen. Je ziet hoe ze mij toegetakeld hebben !

— Het is goed ! Morgen zullen wij een onderzoek instellen. Je komt nu met mij mee en Ti-Ba ook... Waar is Ti-Ba ?

Hij draaide zich om en keek in een twintigtal vijandige blikken. Enkele stappen verder bespraken Jep en Mozer de toestand met elkaar. Plotseling traden ze op Sevenaerts toe :

— Je bent hier niet op je plaats, mijnheer Sevenaerts. Ga terug van waar je gekomen bent, en laat ons onze eigen zaken zelf opknappen. Ti-Ba gaat niet met je mee en Boekine oòk niet. Hij is onze gevangene en hij blijft het tot...

— Tot ?

— Tot er hier gerechtigheid is geschied !

— Wat bedoel je daarmee ?

Sevenaerts was een stap dichter gekomen en had zijn revolver op Jep gericht. Deze laatste week achteruit.

— Boekine komt met mij mee, zei Michiel kalm, en ik geef je twintig sekonden tijd om je makkers te bevelen terug naar hun barak te gaan, zo niet schiet ik ! Kiezen of delen... Een... twee... drie...

Jep begreep dat hij moest gehoorzamen. Een ogenblik aarzelden de mannen nog, dan gingen ze...

— En nu, Jep, zei Michiel, toen de laatste mijnwerker verdwenen was, kan je ook gaan. Indien je Ti-Ba wil verzorgen, doe het dan, maar Boekine komt met mij mee ! En ik verwittig je, morgen volgt er een onderzoek, en de nodige maatregelen zullen getroffen worden. Daar kan je van op aan !

Jep haalde de schouders op en bekeek Sevenaerts vol haat.

— Kom Boekine, zei Michiel.

Boekine knikte en volgde zwijgend...

★

HET was bijna een mirakel dat zij het kantoor zonder tussenkomst van de mijnwerkers konden bereiken. Vanberg stond in het midden van de plaats met het geweer in de hand. Hij was maar half gekleed en klappertandde.

— Ik wou je helpen, maar ik had niet eens de kracht tot bij de deur te geraken ! Wat is er nu weer gebeurd ?

Sevenaerts bracht zijn ploegbaas op de hoogte.

— Jep en Mozer ? Dan krijgen wij heel de bende op onze rug !

— Maak je geen zorgen, Vanberg. Wij moeten in ieder geval deuren en luiken zorgvuldig sluiten.

Hij grendelde de deur en schoof er een zware tafel voor.

— Zij hebben je goed geraakt, man ! zei Vanberg tot Boekine. Maar we knappen het wel op.

Hij wou de verbandkast openen, maar raakte niet eens zo ver.

— Mijnheer Sevenaerts, kreunde hij, je staat er slecht voor met twee helpers zoals wij !

— Ga zitten, ouwe jongen, en let goed op de deur. Ik zal mij wel om de gekwetste bekommeren.

Boekine was een kloeke kerel, maar de wonde was tamelijk ernstig. En het was duidelijk dat hij uitgeput was ! Michiel lei hem op een veldbed.

KONTAKT

GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

— Tracht nu te rusten, en denk aan niets meer ! zei hij.

— Ik ben het niet geweest, stamelde Boekine. Ik ben niet begonnen, ik zweer het je ! Heel de bende is op me gevallen.

— Ik geloof je. Hou je maar rustig.

— Daar komen ze ! riep Vanberg plotseling.

Men hoorde sluipende stappen om de barak en fluisterende stemmen. Iemand klopte op de deur en riep:

— Mijnheer Sevenaerts ! Ik ben het, Jep. Ik kom in naam van mijn makkers. Wij willen je geen kwaad doen. Lever Boekine uit...

— Boekine is zwaar gewond en blijft hier.

— Het is goed. Je hebt het gewild !

Even nadien trachtte men de deur in te beuken.

— Ze zijn dronken, fluisterde Vanberg, en tot alles in staat !

— Laat ze maar komen ! Ze zullen wel zien met wie ze te doen hebben.

Er volgden nog enkele schokken, en dan hoorde men het kraken van een paneel.

— Nog twee of drie slagen en ze zijn binnen, zei Vanberg.

— Dat is mogelijk ! Ga terug naar je kamer en kruip in je bed. Je bent ziek !

— Neen ! Ik blijf hier. Misschien kan ik je niet veel helpen, maar in ieder geval zijn wij met tweeën sterker dan alleen.

De verwachte slagen op de deur vielen echter niet. Alles werd weer stil. Michiel ging naar de deur en trachtte te horen wat de kerels buiten onder elkaar bedisselden.

— Verdraaid ! Ze spreken van dynamietpatronen... Indien ik juist heb verstaan, mogen wij ons aan het ergste verwachten.

— Neen... zei eensklaps een stem.

Michiel en Vanberg draaiden zich om en geloofden hun eigen ogen niet. De Eenoog was opgestaan en kwam met wankelende stappen in hun richting.

— Laat mij buiten ! zei hij.

— Neen, je blijft hier !

— Het is heel schoon van je, baas, maar ik wil gaan voor het te laat is. Zij hebben immers de overmacht. Ik wil je echter nog iets vertellen. Bij toeval heb ik een zeer rijke tinader gevonden... Een zeer zuivere ader ! Zoek nabij de kleine groeve... Dertig meter links van de top zal je hem vinden. Veel geluk en dank voor alles ! Help me nu buiten te gaan...

★

— Neen ! Vanberg, houd hem stevig vast !

Dat was niet eens meer nodig, want de ongelukkige viel bewusteloos op de grond. Michiel schoof de barrikade voor de deur weg. Vanberg keek hem verschrikt aan.

— Wat ga je doen ?

— Ik zal alles in het werk stellen om de gemoederen te bedaren.

Hij trok de deur open, en verwachtte er zich aan enkele kogels te krijgen, maar er gebeurde niets. Rondom de barak was alles doodstil. Hij deed nog een stap voorwaarts en stootte tegen een pak. Toen begreep hij waarom het zo stil was en de belegeraars op afstand bleven... Het pak was niets anders dan dynamietpatronen, die zouden ontploffen door een elektrische vonk. Inderdaad, aan de patronen was er een lange draad gehecht, die recht naar de rebellen toeliep. Deze hadden slechts op een knop te drukken en een fraktie van een sekonde nadien zou de ramp gebeuren...

Michiel sloot een ogenblik de ogen. Dan kruiste hij de armen en riep zo hard hij kon :

— Vanberg is ziek en Boekine stervend. Ik sta alleen tegenover jullie en ben niet eens gewapend. Vooruit maar, beslis en schiet op !

Hij sloot de ogen opnieuw en wachtte. Het wachten duurde beangstigend lang. achter zich hoorde hij Vanberg, die stil naderde... Hij was rustig, nooit in zijn leven had hij zich zo vast besloten en rustig gevoeld.

Een minuut verliep. Toen hoorde hij het gerucht van stemmen, dan kwam er een man op hem toe... Hij herkende onmiddellijk de silhouet van Jep. Op tien meter afstand bleef de man staan.

— Mijnheer Sevenaerts, zei hij met doffe stem...

Dan viel er weer een pauze. Jep vond zijn woorden niet.

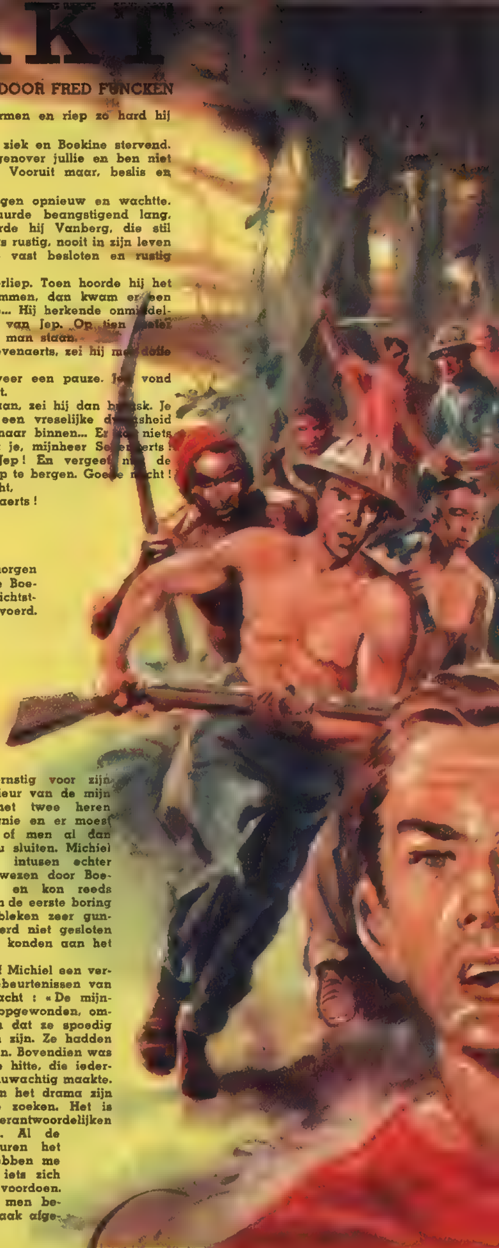
— Het is gedaan, zei hij dan barsk. Je hebt ons belet een vreselijke dwaasheid te begaan. Ga naar binnen... Er zal niets gebeuren ! Dank je, mijnheer Sevenaerts !

— Dank je, Jep ! En vergeet niet de patronen terug op te bergen. Goede nacht !

— Goede nacht, mijnheer Sevenaerts !

★

DE volgende morgen werd de arme Boekine naar het dichtstbije hospitaal gevoerd.

Men vreesde ernstig voor zijn leven. De ingenieur van de mijn kwam terug met twee heren van de Compagnie en er moest beslist worden of men al dan niet de mijn zou sluiten. Michiel Sevenaerts had intusen echter de ader, aangewezen door Boekine, gevonden en kon reeds de resultaten van de eerste boring meedelen. Die bleken zeer gunstig. De mijn werd niet gesloten en de arbeiders konden aan het werk blijven...

Nadien schreef Michiel een verslag over de gebeurtenissen van die bewogen nacht : « De mijnwerkers waren opgewonden, omdat zij meenden dat ze spoedig werkloos zouden zijn. Ze hadden te veel gedronken. Bovendien was er de drukkende hitte, die iedereen vreselijk zenuwachtig maakte. De oorzaken van het drama zijn hier wellicht te zoeken. Het is erg moeilijk de verantwoordelijken aan te duiden. Al de arbeiders betreuren het gebeurde en hebben me beloofd dat zo iets zich niet meer zou voordoen.

Daarmee kan men besluiten dat de zaak afgelopen is. »

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door J. GRATON

ORGANISATIE H

Agent S-32 werd aangehouden door de Franse tegen-spionage. De chef van de D.S.T. neemt de spion scherp op en ontbiedt Serge Gauvin, een van zijn agenten, onmiddellijk daarna.

DE baas ijsbeerde door z'n bureau. Gauvin voelde onmiddellijk dat er iets zeer belangrijks op til was. De ogen van de oude schitterden en op z'n wangen gloeiden twee rode vlekken. Een ongewoon lang eindje sigaret bengelde aan zijn lippen zonder dat hij er aan dacht het opnieuw te ontsteken.

— Eindelijk ! Daar ben je dan. Het is niet te vroeg.

— Ik kwam zo vlug ik enigszins kon, baas. Ongelukkig genoeg was ik het slachtoffer van een coalitie van rode verkeerslichten op de kruispunten.

— Goed. Laten we ernstig zijn. Ga zitten en luister aandachtig. Heb je ooit horen spreken over de organisatie H. ?

VAAG.

— Zíehier in het kort waarover het gaat. Van deze organisatie maken echte geleerden deel uit die moeilijkheden hadden met hun regering, oudleden van revolutionaire organisaties, oorlogsmisdadigers en geldmagnaten zonder scrupules. De zetel van deze organisatie bevindt zich in Buenos Aires, haar aktiviteit ligt op wetenschappelijk gebied en behelst vooral de studie van nieuwe atoom- en termo-nucleaire wapens. Ze heeft vertakkingen in heel Zuid-Amerika en zelfs in Europa. Het doel van de organisatie is, zeer afdoende en gevaarlijke wapens te verkopen aan de meest biedende mogendheid. Het is een zeer gevaarlijke organisatie. De regering van Argentinie en ook deze van de Ver. Staten, van Rusland, Groot Brittannie en Frankrijk hebben alle belang bij haar verdwijning, want zij allen zouden er op zekere dag het slachtoffer kunnen van worden. Wij hebben een agent van de organisatie H aangehouden nl. Pablo Lortiz of agent S-32. En dat heeft me een idee gegeven. Kom even mee .

De baas leidde Serge Gauvin naar de achterkant van het vertrek, bleef staan voor de waterverfschilderij en drukte op de knop.

— Kijk nu oplettend naar de man vlak tegenover je. Dat is S-32.

Serge gehoorzaamde. Nauwelijks had hij een blik op de man geworpen of hij week achteruit, verbleekte en beefde. Hij bekeek het beeld voor hem met ongelovige, verschrikte ogen...

— Hemel! Dat is kras!

HET IDEE VAN DE OUWE

— Kras, inderdaad, antwoordde de baas en bekeek de jonge man scherp. Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat twee mensen zo sterk op elkaar gelijken? Niets wat niet kan gekorrigeerd worden, onderscheidt jullie van elkaar... Het is daarom, m'n beste, dat jij je snorretje zult laten afscheren en je haar precies zó zult laten knippen als Pablo Lortiz. Daarmee ben jij dan deze Lortiz, alias S-32, Spaans onderdaan, lid van de organisatie H.

Bij deze woorden liep de ouwe naar zijn bureau, zonder zich om Gauvin te bekommeren; alsof hij niet eens bestond.

— Maar baas...

— Geen maren. Ga in die zetel zitten en luister naar me.

Serge gehoorzaaamde onthutst. De patroon, die de manies van de leden van zijn personeel kende, haalde een pakje karamels uit z'n schuif en lei het voor Gauvin. Deze laatste greep het haast machinaal .

— Officieel, zei de ouwe terwijl hij een sigaret rolde, is Lortiz een Madrileens journalist. Hij kwam naar Parijs om een film in ontvangst te nemen, een film die nog in het camera-uurwerk van de geheimagent zat, die hem gedraaid had. Deze film bevat foto's en plannen van ons laatste supersonisch prototype... We werden op de hoogte gebracht van de komst van Lortiz, men had ons zijn persoonsbeschrijving en zijn belinofoto gezonden. Het dokument is zo slecht dat het me niet eens opviel hoe sterk die Lortiz op jou gelijkt. We hebben hem dus geschaduwd van op het ogenblik dat hij uit de trein stapte. Hij ontmoette geen enkel verdacht personage, ontving geen enkel geheime boodschap. Hij gaf geen enkel telefoontje. Gisterennamiddag echter ging hij naar een uurwerkhandelaar in de Châteaudunstraat om er een uurwerk te kopen. Hier heb je het...

De ouwe overhandigde Gauvin een armbanduurwerk. Alleen aan de dikte kon men veronderstellen dat het niet alléén diende om de juiste tijd aan te geven.

De jonge man bekeek het delikaat toestel met veel belangstelling.

— Ik heb een Zwitsers agent gekend die een zelfde soort toestel had, maar het zijn was...

De ouwe weerde met een ongeduldig gebaar af.

WE vergelijken de respektieve verdiensten van die twee fototoestellen later wel eens, keren we nu maar terug tot de zaak... Eens in het bezit van de film, moest Lortiz het vliegtuig naar Buenos Aires nemen en de film afgeven aan de organisatie H. In teorie moet hij ginds zijn om een reportage maken voor zijn blad. We vonden in z'n papieren een aanbevelingsbrief aan dr. Brown-Sequa, direkteur van een groot Argentijns dagblad, LA CIUDAD, gericht. JIJ GAAT IN ZIJN PLAATS, GAUVIN. Zo'n kans krijgen we niet weer om door te dringen tot in het hol van die internationale bende. Ja, ik weet wel, dat jij als agent van de D.S.T. alleen op nationaal territorium moet werken, doch maak je daarover geen zorgen. Ik maak die zaak met de S.D.E.C.E. (1) in orde. Ze zullen je als voorlopig Frans agent in het buitenland aannemen. Lortiz spreekt vloeiend Frans en Spaans. Deze talen hebben geen geheim voor jou en bovendien spreek je Engels, een voordeel op je evenbeeld!

— Ja, en zijn familie, zijn verleden, zijn relaties, vroeg Gauvin bezorgd. Ik moet ginds beslist mensen herkennen die Lortiz kent.

De baas klopte op het dossier dat voor hem op het vloeipapier lag.

— In deze dokumenten vind je alle inlichtingen die je hebben moet. Leer ze van buiten, je hebt tot morgenavond tijd... Pablo Lortiz is ongehuwd en heeft geen familie meer. Van die kant heb je dus niets te vrezen. Over de relaties welke hij in Buenos Aires heeft weten we weinig. Onze inlichtingen vermelden een zekere Stenner waarmee hij vroeger in Europa heeft gewerkt. Je bent uitgeslapen genoeg om, eens ter plaatse, te voelen vanwaar de wind komt en je uit de slag te trekken. Ons mannetje moet logeren in hotel Ambassador. Zijn kamer werd gereserveerd voor dinsdagavond. Hij zal dus wat vertraging hebben. Maar, dat heeft geen belang. Het is meer dan waarschijnlijk dat een lid van de organisatie je op het vliegveld komt afhalen. Indien er niemand is, laat je je naar het hotel voeren en wacht tot men je een teken geeft. Dat is het voorzichtigst.

Gauvin zweeg. Hij dacht dat de ouwe er nogal makkelijk over sprak, maar dat het in werkelijkheid de zwaarste en gevaarlijkste opdracht was die men ooit een geheimagent had opgedragen.

Zeer optimisch beschouwd, had hij *een kans op duizend* levend terug te komen ..

(1) Service de documentation et de contre-espionnage (het verhaal speelt zich af in Frankrijk.)

KWAAK, KWAAK, KWAAK...

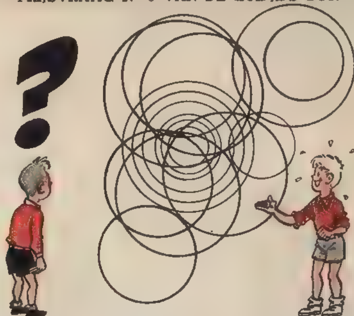
Een klein en bazig eendje geeft je rendez-vous voor volgende week!

(Nadere uitleg op bladzijde 31.)

Volgende week :

Nummer één vinden !

PRIJSVRAAG Nr 8 VAN DE KUIFJE'S BON

Tracht te ontdekken hoeveel cirkels hier getekend werden en je krijgt een prachtig geschenk, aangeboden door de KUIFJE's BON.

— Het beste antwoord wint een album van de KUIFJE'S BON en tien reeksen chromo's welke dit album illustreren. De 49 volgende ontvangen een mooi geschenk van de KUIFJE'S BON.

— Om geldig te wezen moet het antwoord :

a) op een briefkaart gezonden worden naar KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel met vermelding : Prijsvraag Nr 8 van de KUIFJE'S BON.
b) ons toekomen voor 29 januari te middernacht.
c) vergezeld zijn van één KUIFJE'S PUNT, dat op de briefkaart gekleefd is.

— Er wordt slechts één prijs per deelnemer geschonken.

— De oplossing van deze prijsvraag verschijnt in KUIFJE nr 13 van 28 maart 1956.

BIJKOMENDE VRAAG :

Wij hebben vijftig stukken chocolade « Big Nuts » Victoria op een rijtje achtereen gelegd. Hoe lang is de rij die wij aldus bekomen hebben : m, cm, mm.

Je vindt de KUIFJE's BON op de uitstekende produkten welke je mama iedere dag gebruikt.

Biscuits, Chocolade, Toffees	VICTORIA
Bleuette, Gouda, Perrette, Crème de Gruyère	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier Pilsberg, Ju'cy, Whip Soda, Whip Citron, Whip Grenadine	VANDENHEUVEL
Deegwaren	TOSELLI
Prinsor olie, Ina margarine, Chocosweet, Palmex zeep, Kuifje's zeep	PALMAFINA
Confituren en diepgekoelde groenten Frima	MATERNE
Azijn, Sausen, Kruiden, Suikerstroop, Kristalsuiker	HORTON
Beschuiten Heufria en Heudebert	HEUDEBERT
Prosman's siroop en Prince de Liège	PROSMANS
Baking Powder, Gevanillineerde suiker, Pudding, Maïsbloem, Zelfrijzend bakmeel	PANA
Babeurre, gepralineerde melk, Yoghurt, verse melk	NOSTA
Kuifje, het weekblad voor jongens van 7 tot 77 jaar. - De albums van de Lombardcollectie	DE LOMBARD UITGAVEN

[illegible]

De Aardrijkskunde van België (50 punten per reeks). — Afdrukplaatjes KUIFJE (50 punten). — Briefpapier KUIFJE (100 punten). — KUIFJE'S chromo's van de Collectie ZIEN EN WETEN (Vliegtuigen, Automobiel, Marine), (100 punten). — De meesterwerken van de schilderkunst (200 punten). — Portefeuille KUIFJE (200 punten). — Portemonnaie KUIFJE (200 punten) — KUIFJE'S puzzle in karton (200 punten). — KUIFJE'S puzzle in hout (500 punten)

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T.
Lombardstraat, 24, Brussel.

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake en Mortimer werden verraden door Olrik. Na heel wat avonturen komen ze in Atlantis en worden er toevertrouwd aan de bewaking van prins Ikaros. Deze laatste zegt hen waar ze zich bevinden...

Ware de bliksem vlak voor hun voeten ingeslagen, Blake en Mortimer zouden niet meer geschrokken zijn dan door de woorden van de prins

Atlant... Atlantis?... U gekscheert!

Atlantis! U beweert toch niet dat...

Kom!

Ikaros laat hen de tijd niet meer vragen te stellen, hij sleurt hen mee. Totaal uit hun lood geslagen, volgen Blake en Mortimer hun gids door een reeks gangen en komen eindelijk in een zaal waarvan de wanden met kaarten behangen zijn. Talrijke mensen zijn er druk bezig...

De prins gaat naar een groot venster en zegt:

Dat is Poseidopolis, onze hoofdstad. Ik hoop dat u nu niet meer twijfelt.

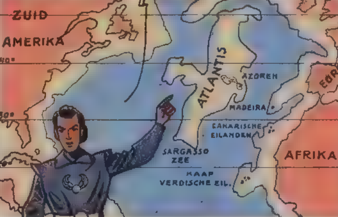
Onze vrienden zien een uitgestrekte stad die een fantastisch uitzicht biedt. Vanuit de zoldering, die de hele stad overkoepelt, komt er een licht dat men best met ons zonnelicht vergelijken kan. Mensen verplaatsen zich op zeer eigenaardige toestellen door de ruimte, ze dalen of blijven onbeweeglijk hangen als muggen...

Een tijdlang staren onze vrienden sprakeloos naar dat schouwspel, dan zegt Blake:

Dat is toch niet mogelijk! Al de historici die toegeven dat Atlantis werkelijk heeft bestaan, zijn het er over eens te verklaren dat dit rijk in de golven verdwenen is en geen spoor naliet...

Vrienden, wat hebben de geleerden niet al gezegd sedert het begin der tijden!

Zie, deze kaart toont je het eiland Atlantis zoals het was 12.000 jaar geleden. De gele gedeelten vormen het land dat tijdens de ramp verdween, de rode gedeelten zijn de toppen die thans nog boven steken...

Ja, Atlantis, werd door de Oceaan verzwolgen ten gevolge van een ramp veroorzaakt door de verschijning van een reusachtige komeet in ons zonnestelsel. Een aantal van onze voorvaderen werden echter als bij mirakel gespaard...

Het gaat hier om een groep geleerden en sterrekundigen die zich in het observatorium van de Poseidon, thans het de Pico eiland, bevonden. Zij bestudeerden er de zonderlinge verschijnselen die het volk schrik inboezemden...

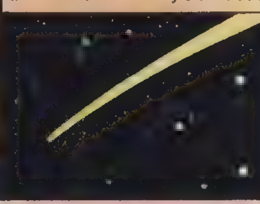

me
De
naar
vertrek,
waterverfs
op de knop.

Inderdaad. Tegelijkertijd met een vreemde licht aan de hemel, meldde men aardbevingen in verschillende provincies, vloedgolven, orkanen enz.

Eindelijk verscheen dan de komeet aan de hemel die van uur tot uur groter werd...

Blake en Mortimer hangen aan de lippen van de prins. Zij laten geen woord van dat boeiend verhaal verloren gaan... (19)

b je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen ?

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Teddy deed een nieuwe poging om vriendschap aan te knopen met Indra, de geheimzinnige kleine Hindoe. Indra stoot Teddy eens te meer van zich af...

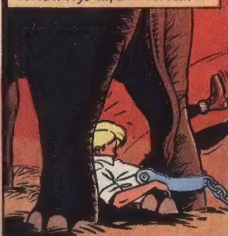

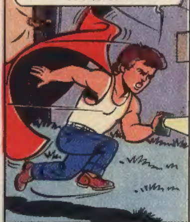

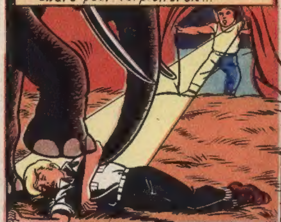

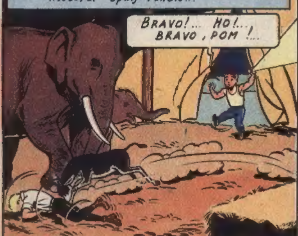

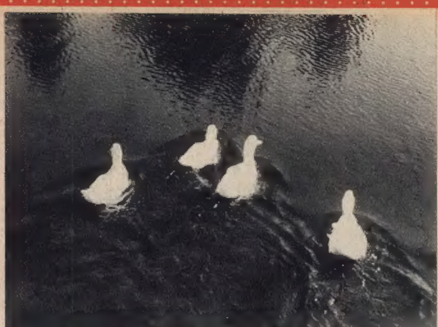

De winter is het land nog niet uit, maar toch slaagde een van onze lezers uit Brugge er reeds in deze lieve eendjes in hun element te kieken.

DE POS

VIER EEUWEN PIJPROKEN

HET was in de winter van 1555 dat Jean Nicot, Frans gezant aan het Portugees hof, het bezoek ontving van een Nederlands koopman, die hem een merkwaardige plant aanbood. Nicot liet de plant door kruidkundigen onderzoeken, en deze stelden vast dat de bladeren een pijnstillende kracht hadden. De plant werd de sensatie van het jaar. Het was de tabak.

Alle Europese kruidkundigen bestudeerden nu de tabaksplant, die door de Spaanse schepen uit Amerika werd aangevoerd. Inderdaad, de inboorlingen rookten de tabaksbladeren en bij hen was er geen vrede of geen verdrag geldig zonder dat een gemeenschappelijke pijp werd gerookt.

Dodoens schreef in zijn « cruydtboek » over « 't fatsoen, name, natuerre, cracht ende wercking van den toeback ».

De Antwerpse dokter Aegedius Everardus noemde het nicotina tabacum, het beste geneesmiddel « voor alle lyders aan pynen des hoofds ». Naar de annalen vermelden, waren de Leidse studenten in de XVII[e] eeuw al stevige pijprokers.

Jacobus I van Engeland liet al wie rookte het hoofd afkappen. Cromwell echter rookte 's avonds met zijn krijgsvolk dapper mee.

Sultan Murad III van Turkije was al even gebeten op de pijprokers. Wie al rokend door de straten van Konstantinopel liep, was zijn neus kwijt...

In Zwitserland werd het roken als misdaad bestempeld, en nog in 1675 veroordeelde een rechter een roker met gevangenis en schandpaal.

Vanzelfsprekend hielp dit allemaal niets, de liefhebbers van de tabak werden langsom talrijker. In koffiehuizen en taveernen werd nu niet alleen meer gedronken, maar ook gerookt, en het was Constantijn Huygens die schreef : « Droogen se om 't genatt of natten se om het droogen ? »

SMAKELIJK !

DEZE foto werd genomen in een van de beroemde keukens van de hertogen van Bourgondië, te Dijon. Een paar maanden geleden kwam men op het idee de grote vuren opnieuw aan te leggen, en hele runderen te braden. Hier zie je een keukenpiet, een os van 350 kg braden. Dat belooft een festijn te worden voor wie de gelegenheid krijgt daar een stuk van te proeven.

HET DIER EN DE MACHINE

HET landbouwkundig instituut van India heeft een originele proefneming gedaan. Het heeft nl. een landbouwtraktor en een olifant aan efficientieproeven onderworpen. Na de test bleek het dat bij gelijk rendement de olifant viermaal minder kost dan een traktor. Nochtans is de inkoopprijs van het dier vijfmaal groter dan die van de machine.

Ten slotte is er ook nog het feit dat de olifant een nogal grillig karakter heeft en een weerzin voor eentonige karweitjes. De Indiase landbouwers staan voor een moeilijke keuze.

NIEUWS IN

● In Engeland werkt men aa[n] de bouw van een onderzeese car-go, aangedreven met atoomkracht. Het zal een groot schip zijn da[t] onder water een snelheid va[n] 100 km per uur zal bereiken. He[t] zal de Atlantische Oceaan kun-nen oversteken in één dag. Maa[r] dat zal nog voor morgen nie[t] zijn !

★

● In Amerika heeft men ee[n] brevet gevraagd voor een va[l-]scherm voor vliegtuigen. Het val-scherm wordt nl. voorzien in ee[n] speciale kist boven in de rug va[n] het toestel. Met zo'n valscherm zou het vliegtuig zacht kunne[n] landen in geval van motorpec[h] of grote schade.

EEN VERKOUDHEID KOST DUUR

JULLIE weten allen wat een hoofdverkoudheid is. Deze ziekte wordt veroorzaakt door een virus, zoals de griep of de roodvonk. Dank zij de elektronische mikroskoop kan men de virussen bestuderen. Deze zijn nl. nog oneindig veel kleiner dan de meeste bakteriën. Spijts deze verbeterde observatiemiddelen staan de geleerden nog altijd machteloos tegenover kopvallingen. Vooral de Engelsen vinden dat zeer vervelend, want zij hebben een statistiek laten maken over de schade die veroorzaakt wordt door de hoofdverkoudheid. En het resultaat van deze statistiek is waarlijk onthutsend. Het blijkt dat in Groot-Brittannië één volwassene op acht een hoofdverkoudheid opdoet, en dat deze verkoudheid enorm veel arbeidsuren doet ververliezen en tevens veel doktersvisites en behandelingen veroorzaken. En in Engeland is de geneeskunde een staatszaak geworden. Wanneer een Brit niest, is de Britse schatkist in gevaar !

De Engelse geleerden hebben een genadeloze strijd tegen de hoofdverkoudheden ingezet, omwille van enorme besparingen die de Britse Staat op die manier zou kunnen doen. Wij hadden natuurlijk liever gehad dat het uit menslievendheid was...

tilion

ET KORT

Een Zweeds vliegtuigbouwer nstrueerde een auto waarin ats is voor zeven personen en ook als kamping-wagen kan ruikt worden. De zetels wor- in dit geval omgetoverd tot e bedden. De wagen is 6 m. g, heeft 100 PK, V-motor en ximum snelheid 200 km per ur.

★

Bradshaw, een Brit, vond een tor uit die hij Omega noemde. e motor zou zonder revisie .000 km kunnen lopen. Hij is wel slijtvrij en zou, steeds gens de uitvinder, zeer goed- op' kunnen gebouwd worden. motor loopt op iedere vloei- e brandstof !

DE STRIJD TEGEN DE MUGGEN

OM de mens te beschermen tegen de vervelende muggen hebben de Amerikanen een nieuwe remedie ontdekt, die naar het schijnt wonderbaar is. Het zijn kleine pillen, waarvan men er vier per dag moet innemen, en die de mens voor vier en twintig uur beschermen tegen de muggen. Dit geneesmiddel geeft nl. aan de huid een geur en een smaak waarvoor insekten op de vlucht slaan !

DE EERSTE HANDELAARS

VOLGENS de geschiedkundigen, ontstond het eerste handelscentrum in onze gewesten in de delta gevormd door Maas, Rijn en Schelde. In de X[e] eeuw ontstonden de eerste jaarmarkten in Frankrijk waar veel Vlamingen als handelaars waren kochten en verkochten. De eerste gilde van kooplui werd in de XI[e] eeuw opgericht te Sint Omaars (Noord-Frankrijk). Niet lang nadien kwamen er ook te Atrecht, Gent, Brugge en Ieper.

BRIEVEN AAN EEN DOKTER

EEN Amerikaan, Tom Loower, verzamelt sinds lange jaren brieven, die door patienten gestuurd werden naar hun geneesheer. Ziehier enkele specimens van dit proza :

« Geachte dokter, ik voel mij helemaal niet wel. Kunt u mij zeggen welke de nieuwste ziekten zijn? »

« U heeft mij een dieet voorgeschreven en mij het gebruik van zout verboden. Denkt u niet dat het diep ademhalen aan het zeestrand gevaarlijk zou kunnen zijn? »

« Beste dokter, ik had maar een heel klein gaatje in mijn tand. Ik hoop dat u daarmee rekening zult willen houden en dat ik slechts een heel klein rekeningetje zal krijgen! »

« Dokter, mijn grootvader, die zeventig jaar oud is, verliest zijn tanden, mijn dochtertje is acht jaar en zij verliest haar tanden eveneens. Denkt u dat zij het van hem heeft betrapt? »

« Ik dank je hartelijk voor je goede raad. Ik ben inderdaad naar een oogkliniek geweest, zoals u het mij had aanbevolen. De optimist heeft mij gerust gesteld! »

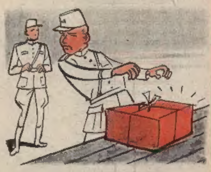
Met een zeilboot door de Sahara

TWEE Amerikanen, Mortimer Sheppard en Donald Sharoe, zijn van plan met een « landjacht » dwars door de Sahara te trekken. Het is een voertuig met zeilen uitgerust dat in Amerika werd gebouwd en thans in Tanger gemonteerd wordt. Het doel van de tocht is, noch min noch meer, de mogelijkheid van de productie aan de lopende band van « landjachten » te onderzoeken en... ze te verkopen aan de inwoners uit de randgebieden van de Sahara of van andere woestijnen.

EEN ZEER GEVAARLIJK PAKJE !

DE postbedienden van een post in West Berlijn hoorden plotseling uit een van de pakjes die uit een postzak gehaald werden, een zeer verdacht getik komen. Iedereen was er vast van overtuigd dat dit slechts het onheilspellend tikken van een tijdbom wezen kon en men belde de politie op. Enkele agenten kwamen onmiddellijk en lieten het kantoor ontruimen. Een specialist kwam overijld toegesneld om het gevaarlijk pakje voorzichtig te openen. Hij deed het langzaam, zorgvuldig en begon plotseling hartelijk te lachen : de tijdbom was een kleine electrische trein waarvan de motor, om een of andere reden, aan gang was geschoten !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK :

Ben je bescheiden ?

10 JA : Je bent een bescheiden jongen en ik ben er van overtuigd, dat iedereen je sympatiek vindt en graag in je gezelschap vertoeft. Je bluft nooit en maakt nooit gewag van je overwinningen of sukses. Van harte proficiat, zo moet het zijn.

7 TOT 9 JA : Een kleine inspanning en het zal je gelukken in alle omstandigheden bescheiden te zijn. Denk aan grote geleerden, uitvinders en ontdekkers die altijd zeer bescheiden bleven en hun verdiensten nooit uitbazuinden.

4 TOT 6 JA : Ja, het is moeilijk niet tevreden te zijn met zichzelf als men er van overtuigd is daartoe alle redenen te hebben ! Wie intelligent is weet vanzelfsprekend wat hij waard is. Laat echter anderen de zorg over dit te ontdekken. Het is sympatieker zijn intelligentie niet altijd tentoon te spreiden. Bijt op je tong iedere keer je wilt zeggen : « Ik doe... » of « Ik kan... »

0 TOT 3 JA : Je bent zo fier als een pauw wanneer men je feliciteert met je talent, je sukses... in de grond wacht je op die komplimenten. Soms doe je alsof je bescheiden bent, wat ieder verstandig mens natuurlijk spoedig merkt. Bescheidenheid is waarachtig niet je sterkste zijde! Wil je de sympatie van je vrienden winnen, moet je ophouden te bluffen !

BIJ DE TEKENING

— Een sneeuwman.

Het weekblad « KUIFJE » : 11[e] jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

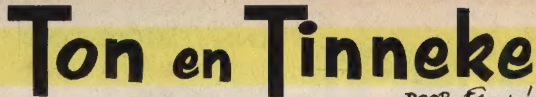
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.)
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Que).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F	$ 7.00

23-2-56

DOOR Franquin

VIJFTIEN KILOMETER GAAN, DAT SCHRIKT MIJ NIET AF! EEN, TWEE, EEN, TWEE, EEN...

PFFFF! IK BEN DOOD... IK DOE AUTOSTOP...

WAT EEN EGOIST! EN HIJ IS HELEMAAL ALLEEN...

HA! ZE WILLEN VAN MIJ NIET WETEN! WIJ ZULLEN EENS ZIEN!

VROUW

